

- 2) kryteriów oceny dokumentacji wstępnej i ofert w postępowaniu przetargowym,
- 3) wyników kwalifikacji wstępnej,
- 4) projektów koncesji,
- 5) zasad ustalania opłat za przejazdy autostradami,
- 6) planów ratowniczych oraz planów dotyczących infrastruktury mającej wpływ na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- 7) innych spraw dotyczących autostrad na wniosek Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej.

§ 14. 1. Rada rozpatruje sprawy na posiedzeniach.

2. Posiedzenia są zwoływane przez przewodniczącego Rady co najmniej cztery razy w roku.

3. Przewodniczący Rady zwołuje posiedzenia z własnej inicjatywy lub na wniosek Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej.

§ 15. Rada podejmuje uchwały, które podpisuje przewodniczący posiedzenia.

§ 16. Uchwały Rady są podejmowane zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy członków Rady.

§ 17. Rozpatrywanie spraw następuje z zachowaniem przepisów o tajemnicy państwowej i służbowej.

§ 18. Uchwały Rady są przedstawiane Ministrowi Transportu i Gospodarki Morskiej niezwłocznie po ich podjęciu.

§ 19. 1. Z posiedzenia Rady sporządza się protokół, który podpisuje przewodniczący posiedzenia.

2. Protokół wymaga przyjęcia przez Radę na jej następnym posiedzeniu.

§ 20. Posiedzeniom Rady przewodniczy przewodniczący Rady, a w razie jego nieobecności — jego zastępca.

§ 21. 1. Rada może powoływać z grona swoich członków zespoły problemowe.

2. Rada lub z jej upoważnienia przewodniczący Rady może w uzasadnionych wypadkach, z własnej inicjatywy lub na wniosek przewodniczącego zespołu problemowego, wystąpić do Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej o opracowanie ekspertyzy naukowej.

§ 22. Koszty funkcjonowania Rady są pokrywane z budżetu Ministerstwa Transportu i Gospodarki Morskiej.

446

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 21 lipca 1995 r.

w sprawie trybu wykonywania kontroli dewizowej przez Narodowy Bank Polski.

Na podstawie art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 2 grudnia 1994 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 136, poz. 703) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Zarządzenie określa tryb wykonywania przez Narodowy Bank Polski, zwany dalej NBP, kontroli dewizowej w zakresie czynności obrotu dewizowego dokonywanych przez osoby krajowe i zagraniczne, na podstawie indywidualnych zezwoleń dewizowych oraz w zakresie czynności obrotu dewizowego podejmowanych przez banki w ramach upoważnień do wykonywania tych czynności.

§ 2. Ustalenia w zakresie wykonywanej kontroli dewizowej dokonuje się na podstawie dokumentów udostępnianych przez jednostkę kontrolowaną oraz wyjaśnień i oświadczeń składanych przez upoważnionych pracowników jednostki kontrolowanej.

§ 3. NBP może wykonywać kontrolę dewizową w siedzibie jednostki kontrolowanej lub w siedzibie jednostki organizacyjnej NBP wykonującej kontrolę.

Rozdział 2

Jednostki organizacyjne NBP wykonujące kontrolę dewizową oraz tryb ich działania

§ 4. 1. NBP wykonuje kontrolę dewizową poprzez swoje jednostki organizacyjne:

- 1) Centralę,
- 2) oddziały okręgowe,
- 3) Główny Oddział Walutowo-Dewizowy w Warszawie.

2. Czynności kontrolne wykonywane są przez upoważnionych pracowników jednostek określonych w ust. 1, zwanych dalej kontrolerami.

3. Upoważnienia do przeprowadzania kontroli dewizowej udzielane są w formie pisemnej kontrolerom:

- 1) w Centrali — przez dyrektora Departamentu Dewizowego,
- 2) w oddziałach okręgowych oraz w Głównym Oddziale Walutowo-Dewizowym w Warszawie — przez dyrektora oddziału.

§ 5. 1. Kontrolerzy będący pracownikami Centrali NBP przeprowadzają kontrolę dewizową na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Kontrolerzy będący pracownikami oddziałów okręgowych NBP oraz Głównego Oddziału Walutowo-Dewizowego w Warszawie przeprowadzają kontrole dewizowe na terenie działania tych jednostek.

§ 6. 1. Kontrolerzy będący pracownikami Centrali NBP wykonują kontrolę dewizową:

- 1) w centralach banków, które uzyskały upoważnienie do podejmowania czynności obrotu dewizowego, oraz ich oddziałach zagranicznych,
- 2) wobec osób krajowych i zagranicznych, którym dyrektor Departamentu Dewizowego udzielił w imieniu Prezesa NBP indywidualnych zezwoleń dewizowych.

2. Kontrolerzy będący pracownikami Centrali NBP mogą wykonywać kontrolę dewizową w zakresie objętym właściwością miejscową i rzeczą oddziałów okręgowych oraz Głównego Oddziału Walutowo-Dewizowego w Warszawie.

§ 7. Kontrolerzy będący pracownikami oddziałów okręgowych NBP oraz Głównego Oddziału Walutowo-Dewizowego w Warszawie wykonują kontrolę dewizową:

- 1) w oddziałach banków, które uzyskały upoważnienie do podejmowania czynności obrotu dewizowego, mających siedzibę na terenie objętym właściwością miejscową oddziału,
- 2) wobec osób krajowych i zagranicznych, którym dyrektorzy tych oddziałów udzielili w imieniu Prezesa NBP indywidualnych zezwoleń dewizowych,
- 3) w zakresie działania Centrali NBP — na podstawie pisemnego zlecenia dyrektora Departamentu Dewizowego w Centrali NBP.

§ 8. Jednostki organizacyjne NBP wykonują kontrolę dewizową, współpracując z właściwymi naczelnymi i centralnymi organami administracji państwowej oraz jednostkami organizacyjnymi im podległymi lub przez nie nadzorowanymi, a także organami kontroli i ścigania, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Rozdział 3

Czynności kontrolne

§ 9. Podstawą do przeprowadzenia kontroli dewizowej jest pisemne upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w siedzibie jednostki kontrolowanej,

udzielone zgodnie z § 4 ust. 3, lub pismo, o którym mowa w § 11.

§ 10. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli dewizowej w siedzibie jednostki kontrolowanej zawiera imiona i nazwiska kontrolerów, numery ich legitymacji służbowych, określenie jednostki kontrolowanej i zakres kontroli oraz podpis i pieczęć dyrektora jednostki organizacyjnej NBP, wykonującej kontrolę dewizową.

§ 11. Skierowane do kierownika jednostki kontrolowanej pismo wszczynające kontrolę dewizową wykonywaną w siedzibie NBP zawiera określenie jednostki kontrolowanej, zakres kontroli, określenie żądanych dokumentów lub wyjaśnień oraz termin ich dostarczenia do siedziby NBP, a także podpis i pieczęć dyrektora jednostki organizacyjnej NBP wykonującej kontrolę dewizową.

§ 12. Kontrola dewizowa przeprowadzana w siedzibie jednostki kontrolowanej wykonywana jest co najmniej przez dwóch kontrolerów.

§ 13. 1. Kontroler podlega wyłączeniu z kontroli dewizowej, jeżeli jej wyniki mogą wpływać na jego prawa lub obowiązki bądź na prawa lub obowiązki jego małżonka, krewnych, powinowatych albo osób związanych z nim z tytułu przysposobienia lub kurateli.

2. O przyczynach powodujących wyłączenie kontroler zawiadamia dyrektora jednostki organizacyjnej NBP przeprowadzającej kontrolę dewizową, który podejmuje decyzję o wyłączeniu.

§ 14. Kontrolę dewizową przeprowadza się w dniach i godzinach pracy obowiązujących w jednostce kontrolowanej.

§ 15. 1. Kierownik jednostki kontrolowanej zobowiązany jest zapewnić kontrolerom warunki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli dewizowej, a w szczególności — w miarę możliwości — oddzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania badanych dokumentów.

2. Kierownik jednostki kontrolowanej zobowiązany jest dążyć do zapewnienia niezwłocznego przedstawienia kontrolerom żądanych dokumentów oraz wyjaśnień.

§ 16. 1. W wypadku konieczności zawieszenia kontroli dewizowej kontrolerzy przekazują kierownikowi kontrolowanej jednostki pisemną informację o przyczynach zawieszenia kontroli, w której wyznacza się termin i warunki jej ponownego podjęcia.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, podpisują kierownik jednostki kontrolowanej oraz kontrolerzy.

§ 17. 1. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych w siedzibie jednostki kontrolowanej kontrolerzy sprawdzają książkę kontroli prowadzoną w jednostce kontrolowanej celem ustalenia, czy i kiedy przedmiot

kontroli był objęty kontrolą dewizową przez inne organy kontroli.

2. W wypadku stwierdzenia, że przedmiot kontroli był badany przez inne organy kontroli, kontrolerzy rozstrzygają, czy wynik tej kontroli może stanowić podstawę do odstąpienia od kontroli dewizowej lub zostać zaliczony do jej ustaleń.

3. W wypadku uznania, że ustalenia kontroli mogą stanowić podstawę do odstąpienia od kontroli dewizowej lub zaliczenia ich do ustaleń kontroli dewizowej, kontrolerzy zobowiązani są uczynić odnośny zapis w protokole kontroli.

§ 18. Osoby odpowiedzialne w kontrolowanych jednostkach za sprawy dotyczące przedmiotu kontroli dewizowej zobowiązane są na żądanie kontrolerów dostarczać wymagane dokumenty, sporządzać zestawienia i obliczenia oraz udzielać wyjaśnień.

§ 19. Dokumenty sporządzane przez jednostkę kontrolowaną na potrzeby kontroli dewizowej powinny być opatrzone stosownymi pieczętkami oraz podpisane przez osoby upoważnione do ich sporządzenia.

§ 20. Kontrolerzy informują kierownika jednostki kontrolowanej o istotnych nieprawidłowościach stwierdzonych w toku kontroli dewizowej, wskazując na celowość niezwłocznego przeciwdziałania stwierdzonym nieprawidłowościom.

§ 21. Kontrolerzy zobowiązani są do dokonania wpisu o przeprowadzeniu kontroli dewizowej w książce kontroli prowadzonej przez jednostkę kontrolowaną.

Rozdział 4

Ustalenia kontroli i ich wykorzystanie

§ 22. 1. Z przeprowadzonej kontroli dewizowej sporządza się protokół lub sprawozdanie.

2. Kopie dokumentów źródłowych, zestawienia, obliczenia oraz wyjaśnienia i oświadczenia, na których podstawie kontrolerzy dokonali ustaleń kontroli dewizowej, stanowią załączniki do protokołu lub sprawozdania z kontroli.

§ 23. 1. Protokół sporządza się z kontroli dewizowej przeprowadzonej w siedzibie jednostki kontrolowanej.

2. Sprawozdanie sporządza się z kontroli dewizowej przeprowadzonej w siedzibie NBP.

§ 24. Protokół, po jego odczytaniu, podpisują pod pieczętką nagłówkową i imienną kierownik jednostki kontrolowanej lub upoważniona przez niego osoba oraz kontrolerzy, parafując każdą stronę protokołu.

§ 25. 1. W wypadku odmowy podpisania protokołu kierownik jednostki kontrolowanej obowiązany jest złożyć pisemne wyjaśnienie przyczyn tej odmowy.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, protokół podpisują kontrolerzy, czyniąc wzmiankę o odmowie podpisania protokołu, i dołączają do protokołu wyjaśnienie o przyczynach odmowy jego podpisania.

§ 26. Odmowa podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanej jednostki lub upoważnioną przez niego osobę nie stanowi przeszkody do ewentualnego wystosowania zaleceń pokontrolnych, a protokół dołącza się do zaleceń pokontrolnych.

§ 27. 1. Kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo do składania dodatkowych wyjaśnień do ustaleń zawartych w treści protokołu, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu.

2. Wyjaśnienia, o których mowa w ust. 1, stanowią integralną część protokołu.

§ 28. 1. Sprawozdanie jest skróconą formą protokołu.

2. Sprawozdanie podpisuje sporządzający je kontroler.

3. W wypadku stwierdzenia nieprawidłowości w trakcie kontroli dewizowej przeprowadzanej w siedzibie NBP, jeden egzemplarz sprawozdania przekazuje się jednostce kontrolowanej.

4. Kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo ustosunkowania się do ustaleń zawartych w sprawozdaniu w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.

Rozdział 5

Postępowanie pokontrolne

§ 29. 1. Na podstawie ustaleń kontroli dewizowej stwierdzającej nieprawidłowości jednostka organizacyjna NBP, wykonująca kontrolę dewizową, kieruje do jednostki kontrolowanej zalecenia pokontrolne.

2. Zalecenia pokontrolne powinny zawierać związany opis wyników kontroli, ze wskazaniem naruszonych przepisów prawa, oraz wnioski wynikające z ustaleń kontroli zmierzające do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, a także zobowiązanie jednostki kontrolowanej do powiadomienia o sposobie realizacji zaleceń pokontrolnych.

§ 30. Kierownik jednostki kontrolowanej zobowiązany jest w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaleceń pokontrolnych poinformować w formie pisemnej jednostkę organizacyjną NBP, wykonującą kontrolę dewizową, o działaniach podjętych w celu wykonania zaleceń pokontrolnych.

§ 31. W wypadku stwierdzenia w toku kontroli wykroczeń lub przestępstw dewizowych jednostka organizacyjna NBP wykonująca kontrolę dewizową powiadamia właściwe organy zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 32. W wypadku stwierdzenia w toku kontroli dewizowej rażącego naruszenia warunków udzielonego przez NBP indywidualnego zezwolenia dewizowego, kontrolujący występują do dyrektora jednostki organizacyjnej wydającej zezwolenie o jego uchylenie.

§ 33. W wypadku stwierdzenia w toku kontroli dewizowej, że czynności obrotu dewizowego są wykonywane przez bank z rażącym naruszeniem udzielonego upoważnienia, dyrektor jednostki organizacyjnej NBP

wykonywującej kontrolę dewizową występuje do Prezesa NBP o uchylenie w całości lub w części udzielonego upoważnienia.

§ 34. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego:

H. Gronkiewicz-Waltz

447

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 lipca 1995 r.

w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru zdobniczego oraz prawa z rejestracji znaku towarowego, w razie wystawienia wynalazku lub wzoru na Międzynarodowych Targach Techniki Wojskowej „Military Arms” w roku 1995 albo w razie zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na tych targach w roku 1995.

Na podstawie art. 24 ust. 2 i art. 82 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. z 1993 r. Nr 26, poz. 117), art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 5, poz. 17, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1993 r. Nr 10, poz. 46 i z 1994 r. Nr 74, poz. 331), w związku z § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie ochrony wzorów zdobniczych (Dz. U. Nr 8, poz. 45), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wystawienie wynalazku lub wzoru użytkowego w Gdyni w Polsce na Międzynarodowych Targach Techniki Wojskowej „Military Arms”, odbywających się w okresie od dnia 19 września do dnia 22 września 1995 r., daje prawo do uzyskania w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, zwanym dalej Urzędem Patentowym, patentu na wynalazek lub prawa ochronnego na wzór użytkowy z pierwszeństwem według daty ich wystawienia na tych targach w wymienionym wyżej okresie.

2. Wystawienie wzoru zdobniczego na targach określonych w ust. 1 daje prawo do uzyskania w Urzędzie Patentowym rejestracji wzoru zdobniczego z pierwszeństwem według daty jego wystawienia.

3. Zamieszczenie znaku towarowego na towarze wystawionym na targach określonych w ust. 1 daje prawo do uzyskania rejestracji znaku towarowego z pierwszeństwem według daty wystawienia towaru.

§ 2. 1. Przyznanie pierwszeństwa w przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 1, następuje z zachowaniem warunków określonych w § 15 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie ochrony wynalazków i wzorów użytkowych (Monitor Polski Nr 18, poz. 179) oraz w § 1 ust. 2 załącznika do tego zarządzenia.

2. Przyznanie pierwszeństwa w przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 2, następuje z zachowaniem warunków określonych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1963 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w przypadkach wystawienia wynalazku i wzoru na wystawie publicznej w Polsce lub za granicą albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na takiej wystawie (Dz. U. Nr 23, poz. 133, z 1972 r. Nr 54, poz. 351 i z 1985 r. Nr 33, poz. 147).

3. Przyznanie pierwszeństwa w przypadkach, o których mowa w § 1 ust. 3, następuje z zachowaniem warunków określonych w § 12 i 13 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 września 1992 r. w sprawie ochrony znaków towarowych (Monitor Polski Nr 31, poz. 217).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej:

W. Kotarba